

Wielki triumf
gospodarki socjalistycznej
kroczącej
od zwycięstwa do zwycięstwa

Cena 20 gr.

EXPRESS
ILUSTROWANY

Opłata pocztowa uliszczona ryczałtem

Nr 78 (3255)

ŚRODA, 1 KWIEŃCIA 1953 R.

ROK VII.

Szósta po wojnie obniżka cen w ZSRR

MOSKWA. — AGENCJA TASS PODAŁA NASTĘPUJĄCY KOMUNIKAT RADY MINISTRÓW ZWIĄZKU SOCJALISTYCZNYCH REPUBLIK RADZIECKICH I KOMITETU CENTRALNEGO KOMUNISTYCZNEJ PARTII ZWIĄZKU RADZIECKIEGO O NOWEJ ZNIŻCE CEN ARTYKUŁÓW SPOŻYWCZYCH I TOWARÓW PRZEMYSŁOWYCH:

Rada Ministrów Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich i Komitet Centralny Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego postanowiły:

I Obniżyć z dniem 1 kwietnia 1953 r. państwowe ceny detaliczne artykułów spożywczych i towarów przemysłowych jak następuje:

Chleb, mąka i makaron

Chleb żytni, pszenny, bułki, obwarzanki i inne pieczywo — o 10 proc.; mąka żytnia, pszenna, kukurydziana i inna — o 10 proc.; makaron wermiszel, krakajka i inne wyroby mączne o 10 proc.

Kasza, ryż, strączkowe i koncentraty spożywcze

Kasza jaglana, kasza gryczana, ryż, groch oraz inne kasze i strączkowe — o 10 proc.; koncentraty spożywcze — o 10 proc.; budynie i galaretki — o 15 proc.

Zboże i pasza

Żyto, pszenica, owies, jęczmień i inne rodzaje zboża, otręby, makuchy, śruta, mieszanek pasz tręciwych, siano i słoma — o 10 proc.

Przemówienie B. Bieruta w transmisji radiowej

WARSZAWA. — Dnia 1 kwietnia o godzinie 17.30 w programie I na fal 1322 m oraz o godz. 21.30 w programie II na fal 367 m Polskie Radio nada odtworzoną z taśmy dźwiękowej pierwszą część referatu przewodniczącego KC PZPR, Bolesława Bieruta — „Niesmiertelne nauki towarzysza Stalina orzeźm walki o dalsze wzmocnienie partii i Frontu Narodowego” — wygłoszonego na VIII Plenum Komitetu Centralnego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej.

Drugą część tego referatu nada Polskie Radio dnia 2 kwietnia o godz. 17.30 w programie I na fal 1322 m oraz o godz. 21.30 w programie II na fal 367 metrów.

Mięso i przetwory mięsne

Wołowina, baranina, wieprzowina, drób, kiełbasy, parówki, serdelki, kotlety, konserwy mięsne, mięsno-larzyno we i roślin strączkowych w tłuszczu oraz inne przetwory mięsne — o 15 proc.

Ryby i przetwory rybne

Ryby świeże, mrożone, solone, wedzone śledzie i konserwy rybne — przeciętnie o 10 proc.

Tłuszcze, jaja i lody

Masło śmietankowe, smalec, margaryna i tłuszcze roślinne o 10 proc.; sosy majonezowe i inne — o 10 proc.; jaja — o 10 proc.; lody — o 10 proc.

Ziemniaki, warzywa i owoce

Ziemniaki — o 50 proc.; buraki — o 50 proc.; marchew — o 50 proc.; kapusta świeża i inne warzywa — o 50 proc.; kapusta kiszona — o 50 proc.; jabolka — o 50 proc.; gruszkki — o 50 proc.; winogrona — o 50 proc.; mandarynki — o 50 proc.; pomarańcze — o 50 proc.; cytryny — o 50 proc.; konserwy owocowe — o 25 proc.; warzywa suszone — o 25 proc.; owoce suszone i orzechy — o 20 proc.

Cukier, wyroby cukiernicze i towary kolonialne

Cukier — kryształ i rafinada — o 10 proc.; karmelki, cukierki, czekolada, herbatniki, wafle, keksy, torty, ciastka, pierniki, sucharki i inne wyroby cukiernicze — o 10 proc.; konfitury, dżemy i powidła — o 10 proc.; herbata naturalna — przeciętnie o 20 proc.; kawa prawdziwa i kakao — o 20 proc.; witaminy — o 10 proc.; sól kuchenna — o 30 proc.; sól stołowa nie paczkowana — o 20 proc.; sól paczkowana — o 10 proc.

(Dokończenie na str. 2)

Masy pracujące woj. łódzkiego godnie uczczą Święto Pracy — 1 Maja zobowiązaniem długofalowymi

Z dnia na dzień zwiększa się liczba zakładów przemysłowych województwa łódzkiego, które podjęły długofalowe zobowiązania, pragnąc w ten sposób przyczynić się do utrwalenia pokoju, przedterminowego wykonania zadań planu 6-letniego i uczczenia Święta Pracy — 1 Maja.

Zebrała w świetlicy fabrycznej załoga Pabianickich Zakładów Przemysłu Wełnianego podjęła szereg długookresowych zobowiązań, mających na celu usprawnienie pracy w II kwartale br.

Między innymi 5 grup majsterskich z

tkalni zobowiązało się podnieść wykonanie planu w II kwartale o 1 proc. W wyniku zwiększenia wydajności załogi wykonaczni zakład zaoszczędził około 160 tys. zł. „W II kwartale br. postanowiliśmy wykonać plan w 105 proc.” — oświadczyli robotnicy cerowali.

Również ośmienniczymi zobowiązania podjęli palacze kotłowni i załoga farbiarni.

W skupieniu i powadze przedstawiciele poszczególnych oddziałów Pabianickich Zakładów Środków Opatrunkowych zapoznają ogół załogi ze swymi postanowieniami. Tkalnica nie ustanie w walce o rytmiczne wykonywanie miesięcznych planów i realizuje roczny plan na 12 dni przed terminem. Robotnicy wykonaczni i zgrzeblarni podjęli się zwiększyć produkcję w stosunku do marca br. o 1,5 proc.

Ponadto szereg oddziałów PZSO podjęło zobowiązania o charakterze oszczędnościowym. Między innymi magazyn techniczny zmniejszy odpadki o 20 proc., a dział głównego mechanika urządził nową spalalnię.

W Zduńskowolskich Zakładach Przemysłu Wełnianego na masowce, na którą zeszli się robotnicy z I zmiany, podjęto zobowiązania długookresowe indywidualne i zespołowe.

Antoni Grabarek, majster w oddziale przegotowawczym w imieniu zespołu zobowiązał się produkować do końca roku I gatunek przędzy oraz zmniejszyć odpadki o 25 proc.

Chłopi gromady Woźniki, którzy pierwszy podjęli zobowiązania w celu uczczenia pamięci Józefa Stalina, przystąpią obecnie do współzawodnictwa długookresowego.

W imię zakończenia wojny w Korei, w imię pokoju

Rządy Chin i Korei wysuwają nowe propozycje w sprawie jeńców wojennych

PEKIN. — Agencja Nowych Chin ogłosiła oświadczenie złożone przez premiera Rządowej Rady Administracyjnej i ministra Spraw Zagranicznych Centralnego Rządu Ludowego Chińskiej Republiki Ludowej Czou En-lai'a na temat rokowań w sprawie rozejmu w Korei.

W toku rokowań w Kaesongu i w Panmunjonie — stwierdza m. in. premier Czou En-lai — delegaci obu stron osiągnęli porozumienie we wszystkich sprawach oprócz zagadnienia jeńców wojennych.

Ponieważ dowództwo wojsk ONZ zapropomowało obecnie wymianę chorych i rannych jeńców w czasie trwania działań wojennych na podstawie art. 109 Konwencji Genewskiej — uważamy, że po właściwym rozwiązaniu sprawy, wymiany chorych i rannych jeńców — rzeczą zupełnie naturalną będzie osiągnięcie pomyślnego rozwiązania całokształtu zagadnienia jeńców wojennych. Będzie to możliwe pod warunkiem, że obie strony będą szczerze dążyć w duchu wzajemnych ustępstw do rozejmu w Korei.

Jeśli chodzi o kwestię jeńców wojennych, Rząd Chińskiej Republiki Ludowej oraz Rząd Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej zawsze zajmowały i nadal zajmują stanowisko zgodne z zasadami sprawiedliwości i rozsądku. Uważają one, że należy zwolnić i repatriować jeńców wojennych bezpośrednio po przerwaniu działań wojennych, jak to przewiduje Konwencja Genewska, a zwłaszcza artykuł 118 tej Konwencji.

Jednakowoż z uwagi na to, że różnica zdań w tej kwestii stanowi obecnie jedyną przeszkodę do zawarcia rozejmu w Korei, Rząd Chińskiej Republiki Ludowej i Rząd Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej, zgodnie z wolą narodów świata pragnących pokoju, kontynuując swą konsekwentną politykę umacniania pokoju, stała politykę zmierzającą do szybkiego zawarcia rozejmu w Korei i do pokojowego rozwiązania kwestii koreańskiej, a tym samym do zachowania i utrwalenia pokoju na świecie — gotowe są podjąć kroki mające na celu usunięcie rozbieżności w tej sprawie, by doprowadzić do rozejmu w Korei.

Rząd Chińskiej Republiki Ludowej i Rząd Koreańskiej Republiki

Ludowo-Demokratycznej proponują, by obie strony zobowiązały się repatriować bezpośrednio po zakończeniu działań wojennych tych wszystkich jeńców, którzy domagają się powrotu do ojczyzny, oraz przekazać pozostałych jeńców państwu neutralnemu tak, by zapewnić sprawiedliwe rozwiązanie problemu ich powrotu do ojczyzny.

(Dokończenie na str. 2)

Zmarł Yves Farge wybitny bojownik o pokój

MOSKWA. — Agencja TASS podaje:

28 marca wieczorem powracający z Gori do Tbilisi samochód, w którym znajdował się laureat Międzynarodowej Nagrody Stalinowskiej „za utrwalenie pokoju między narodami” francuski działacz społeczny Yves Farge z małżonką i towarzyszącymi im osobami — zderzył się w ciemności z samochodem ciężarowym. Yves Farge został ciężko ranny. Najlepsi lekarze czuwają bez przerwy nad stanem zdrowia Farge'a, stosując wszelkie konieczne środki.

Małżonka Farge'a oraz pozostałe osoby nie ucierpiały w czasie katastrofy.

Yves Farge przybył do Gruzji dnia 28 marca, aby zapoznać się z budownictwem gospodarczym i kulturalnym Gruzjińskiej SRR.

MOSKWA. — Agencja TASS podaje z Tbilisi:
W dniu 30 marca w stanie zdro-

wia Yves Farge'a nie nastąpiło polepszenie. Chory nie odzyskał przytomności.

Konsylium ustaliło, że u Yves Farge'a nastąpił ciężki uraz czaszki i mózgu, w wyniku czego wystąpiła śpiączka z objawami prawostronnego porażenia i ciężkiego zaburzenia układu naczyniowo-sercowego.

Zastosowano wszelkie możliwe środki dla przywrócenia prawidłowej czynności układu naczyniowo-sercowego i oddychania. Mimo to dnia 30 marca o godzinie 21 nastąpiło poważne pogorszenie ogólnego stanu chorego i w nocy na 31 marca Yves Farge zmarł.

Nominacja

WARSZAWA. — Prezes Rady Ministrów mianował ob. Mikołaja Olszewskiego podsekretarzem stanu w Ministerstwie Przemysłu Drobniejszego.

Przemysł węglowy wykonał plan kwartalny

WARSZAWA. — W godzinach rannych dnia 31 marca przemysł węglowy doniósł o przedterminowym wykonaniu planu produkcji za I kwartał br. W ostatnim dniu marca uzyskano znaczne nadwyżki w wydobyciu węgla.

To osiągnięcie górników i aparatu kierowniczego przemysłu węglowego jest przede wszystkim wynikiem mobilizacji politycznej i produkcyjnej załóg, jaka nastąpiła po styczniowym przemówieniu prezesa Rady Ministrów i przewodniczącego KC PZPR — Bolesława Bieruta do aktywów górniczego.

Aktyw partyjny, techniczny i związkowy usunął wiele trudności hamujących przedtem rytmiczne wydobywanie, wzmocnił dyscyplinę pracy i organizację produkcji.

Znaczne wyniki produkcyjne osiągnęli górnicy w dniach czynu produkcyjnego dla uczczenia pamięci największego przyjaciela narodu polskiego — Józefa Stalina. Po tej ciężkiej stracie — jeszcze ściślej skupiły się załogi wokół swoich organizacji partyjnych i jeszcze bardziej przyspieszyły realizację planu.

Dla zabezpieczenia dalszej realizacji zadań produkcyjnych, załogi górnicze starały się pogłębić dotychczasowe osiągnięcia i masowo przystępują do długookresowego zobowiązaniowego współzawodnictwa pracy.

Dla ludowej ojczyzny!

Pierwszy kwartał br. mamy już poza sobą. Poważna większość włóknarzy zakończyła go chlubnymi wynikami. Zakłady przemysłu bawełnianego podległe CZPB-Północ wykonały przed terminem swoje zadania produkcyjne, dając państwu tysiące kilogramów przędzy i tysiące metrów tkanin ponad plan.

Na czele tych najlepszych kroczą załogi: ZPB im. Marchlewskiego, które we wszystkich oddziałach wykonały plan kwartalny przed terminem, ZPB im. Dzierżyńskiego, ZPB im. Liebknechta i inne.

Dni wielkiej żaloby i bólu sementowały naszą wolę, nasze postanowienie walki o umocnienie ojczyzny — Polski Ludowej, o siłę naszego kraju. Tysiące zobowiązań podejmowanych przez robotników, zgłoszenia najlepszych, przodujących synów klasy robotniczej do partii są wyrazem pogłębiającej się świadomości mas, pragnienia ukochanego Wodza — Józefa Stalina.

— Ze wszystkich swoich sił pragnę umacniać naszą władzę ludową... — powiedziała Marta Bieniaszek, tkaczka z ZPE im. Stalina, podejmując swe zobowiązanie. Zobowiązania pomogły zamknąć okres pierwszego kwartału przedterminowym wykonaniem planu, operatywnym współzawodnictwem socjalistycznym o konkretnie liczby ludzkiego entuzjazmu i oddania.

Od was teraz zależy, od każdego z osobna i od wszystkich razem, aby w drugim kwartale br. utrwalił zdobycze, aby jeszcze bardziej rozwinął współzawodnictwo pracy, nadrobił niedobory, które jeszcze tu i ówdzie istnieją.

Odnosi się to szczególnie do tych zakładów, które nie wykonały planu kwartalnego, jak ZPB im. Waltera, Koczańskiego, WZPB im. 1 Maja i inne.

Zakłady te powinny od pierwszego dnia pracować rytmicznie, kontrolować codzienne wyniki, śmielej stosować w swej pracy przodujące metody radzieckich stachanowców i nowatorów.

Zwiększone zadania, jakie stoją przed przemysłem bawełnianym w drugim kwartale br. wymagają od każdego członka załogi świadomej pracy, opartej o kartę „Mój plan” o konkretne zobowiązania indywidualne i zbiorowe. Trzeba, aby każdy robotnik i każdy majster wziął sobie gorąco do serca słowa naszego nauczyciela — Bolesława Bieruta: „Plan — to prawo niezłomne państwa budującego socjalizm”.

W odpowiedzi na barbarzyństwo imperialistów, na wszelkie zakusy amerykańskich podżegaczy wojennych, jak najlepszą pracą budujemy nasz kraj, umacniamy jego obronność, czynym dokumentujemy naszą niezłomną wolę walki o pokój i zwycięstwo socjalizmu na świecie

Obniżka cen w ZSRR

Wódka, likiery, wina i piwo

Wódka — o 11 proc.; likiery, różne gatunki nalewek, wina owoce, koniaki i szampan radziecki — o 15 proc.; piwo — o 15 proc.; wina gronowe — o 3 proc.

Tkaniny

Kreton, satyna, perkal i inne tkaniny bawełniane — o 15 proc.; tkaniny z jedwabiu naturalnego — o 15 proc.; kamgarn, cienkie sukno oraz inne tkaniny wełniane i półwełniane — o 5 proc.; tkaniny lniane — o 8 proc.

Gotowa odzież, trykotaże, kapelusze i czapki

Suknie, bluzki, bielizna i inna konfekcja bawełniana — przeciętnie o 14 proc.; suknie, bluzki, bielizna i inna konfekcja lniana — przeciętnie o 7 proc.; suknie, bluzki i inna konfekcja z jedwabiu naturalnego — o 12 proc.; trykotaże — przeciętnie o 5 proc.; pończochy i skarpetki — przeciętnie o 20 proc.; nakrycia głowy z tkanin bawełnianych, jedwabnych, półwełnianych i z grubego sukna — o 10 proc.; kapelusze pilśniowe, berety i czapki — o 15 proc.; kapelusze słomkowe — o 10 proc.; wyroby futrzane i skórki — o 7 proc.; wyroby z futer lisów zwykłych i srebrnych — o 15 proc.

Obuwie

Obuwie skórzane — o 8 proc.; obuwie skórzane na gumowej podszewce — o 10 proc.; obuwie ze sztucznej skóry pociętnie i kombinowane na skórzanej podszewce — o 12 proc.; obuwie ze sztucznej skóry pociętnie i kombinowane na podszewce gumowej — o 20 proc.; boty i buty gumowe — o 10 proc.; kalesze i inne obuwie z gumy — o 15 proc.; obuwie z filcu — o 5 proc.

Towary galanteryjne

Galanteria tekstylna, metalowa oraz galanteria ze skóry i imitacji skóry — przeciętnie o 10 proc.; koronki, firanki i tiule — o 10 proc.; igły do szycia — maszynowe, ręczne i in. — o 20 proc.; nitki i wyroby z nici — o 10 proc.; wyroby z mas plastycznych — o 10 proc.; szcztolki do rębów, szcztolki do ubrań i inne wyroby szcztolarskie przeciętnie o 15 proc.

Mydło, wyroby perfumeryjno-kosmetyczne i tytoniowe

Mydło do prania — o 15 proc.; mydło toaletowe — o 20 proc.; perfumy, wody kolońskie i inne wyroby perfumeryjno-kosmetyczne — o 10 proc.; papierosy wyższych gatunków — o 10 proc.; papierosy innych gatunków i tyton — o 5 proc.; machorka — o 10 proc.

Instrumenty muzyczne, przybory piśmienne, zabawki

Instrumenty muzyczne — przeciętnie o 10 proc.; papier do pisania, zeszyty oraz inne wyroby z papieru i tektury — o 10 proc.; ołówki, pióra, ołówek i inne przybory piśmienne i krosiarskie — o 15 proc.; wędzane pióra i ołówki — przeciętnie o 20 proc.; zabawki gumowe, celulozowe, metalowe i inne oraz ozdoby choinkowe — o 10 proc.

Wyroby porcelanowe, fajansowe i szklane

Wyroby porcelanowe i fajansowe — przeciętnie o 15 proc.; klosze do lamp

oraz gatunkowa porcelana wytłaczana — o 20 proc.; naczynia gatunkowe ze szkła dmuchanego, naczynia kuchenne i lustra — o 10 proc.

Artykuły gospodarstwa domowego

Lampy elektryczne — o 25 proc.; przyrządy elektryczne do użytku domowego, armatura elektryczna i inne artykuły elektrotechniczne — o 15 proc.; odkurzacze — o 25 proc.; lodówki — „ZIS-Moskwa” oraz elektryczne maszyny do prania — o 20 proc.; siekiery, piły, świdry, narzędzia kowalskie, ślusarskie, stolarskie i inne — o 20 proc.; wióry, kosi, sierpy i inne drobny inwentarz rolniczy — o 20 proc.; wozy, kofa i inne wyroby powozowe — o 10 proc.; odlewy żelazne do pieców — o 10 proc.; naczynia aluminiowe ze stopów pierwiastków, naczynia żelazne emalowane, mosiężne, naczynia ze stali nierdzewnej i melchiorowe — o 10 proc.; naczynia żelazne pobielane cyną — o 30 proc.; wyroby nożownicze — o 10 proc.; towary żelazne, maszyny do mięsa, prymusy, lampy, latarki i inne artykuły metalowe gospodarstwa domowego — o 10 proc.; maszyny do szycia — o 10 proc.; meble — o 5 proc.; dywany i wyroby tkanactwa dywanowego produkcji fabrycznej — o 5 proc.; wyroby z puchu i pierza — o 10 proc.; cerata, granitól, kalikot — o 10 proc.; wata i watalina — o 8 proc.; barwniki do domowego farbowania tkanin — o 20 proc.

Materiały budowlane

Płytki azbestowo-cementowe i materiały miękkie do krycia dachów — o 20 proc.; szkło okienne — o 10 proc.; żelazo gatunkowe i blacha żelazna — o

10 proc.; gwoździe budowlane — o 25 proc.; hufale, gwoździe szewskie i inne — o 20 proc.; sworznie, nity, śruby do drzewa, płytki ceramiczne, siatki, drut i rury metalowe — o 20 proc.; cement — o 25 proc.; lak, farby i artykuły chemii gospodarczej — o 10 proc.; sprzęt sanitarno-techniczny — o 10 proc.; linoleum — o 15 proc.; tapety o 20 proc.

Lekarstwa i artykuły sanitarno-higieniczne

Gumowe artykuły sanitarno-higieniczne — o 20 proc.; lekarstwa i inne artykuły sanitarno-higieniczne — przeciętnie o 15 proc.

Zapalki, nafta i benzyna

Zapalki — o 17 proc.; nafta — o 25 proc.; benzyna i smary — o 25 proc.

Rowery, zegarki i inne towary przemysłowe

Rowery i części zapasowe do nich — o 10 proc.; opony i detki do samochodów osobowych i motocykli — o 10 proc.; opony i detki do rowerów i pitek sportowych — o 20 proc.; tyżwy — o 10 proc.; narty — o 15 proc.; strzelby myśliwskie, przybory i amunicja — o 15 proc.; sprzęt łowiecki i rybacki — o 10 proc.; zegarki na rękę — o 25 proc.; zegarki kieszonkowe, zegary ścienna i inne — o 10 proc.

II Zniżyć odpowiednio ceny w restauracjach, stołówkach i w innych zakładach żywienia zbiorowego.

Z obrad Międzynarodowej Konferencji w Obronie Praw Młodzieży w Wiedniu. Na zdjęciu: delegatka Finlandii z delegatami Afryki w przerwie między obradami. Fot. — CAF

Nowe propozycje w sprawie jeńców wojennych

(Dokończenie ze str. 1.)

Należy zaznaczyć, że wysuwając powyższe propozycje, bynajmniej nie wyrażamy się za opóźnienia i repatriowania wszystkich jeńców wojennych bezpośrednio po zakończeniu działań wojennych.

łań wojennych, jak to przewiduje Konwencja Genewska.

Należy również podkreślić, że absolutnie nie zgadzamy się z twierdzeniem dowództwa wojsk ONZ, jakoby wśród jeńców wojennych znajdowały się jednostki, które rzekomo nie zgadzają się na repatriację.

Jedynie i tylko dlatego, że pragniemy zakończenia krwawej wojny w Korei, dlatego, że dążymy do pokojowego rozwiązania kwestii koreańskiej, która wiąże się z zagadnieniem pokoju i bezpieczeństwa na rodowód w Dalekim Wschodzie i na całym świecie — podejmujemy nowy krok i proponujemy, by po zakończeniu działań wojennych nasi znajdujący się w niewoli wojskowi, którzy wskutek zastraszenia i nacisku ze strony przeciwnicy mają obawy, jeśli chodzi o powrót do domu — zostali przekazani państwu neutralnemu i by strony zainteresowane udzieliły im wyjaśnień tak, aby sprawa ich repatriacji została rozstrzygnięta według zasad słuszności i by nie stanęła na przeszkodzie zawarciu rozejmu w Korei.

Jesteśmy przekonani, że ten nowy krok Rządu Chińskiej Republiki Ludowej i Rządu Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej, zmierzający do położenia kresu działaniom wojennym w Korei, jest całkowicie zgodny z żywymi interesami narodów, których synowie walczą z obu stron w Korei oraz z podstawowymi interesami narodów całego świata. Jeżeli dowództwo wojsk ONZ uzależni dążenie do pokoju, to powinno przyjąć naszą propozycję.

Odpowiedział na apel majstra Topolskiego

Historia pewnego zobowiązania w tkalni ZPW im. Barlickiego

Siedziny na tych samych krzesłach i przy tym samym biurku, co przed 6 tygodniami. Wtedy Bednarek pochylony nad kartką papieru, gęsto zapisaną liczbami, zastanawiał się, ile to godzin dałoby się zaoszczędzić przez sprawniejsze zorganizowanie nie swojej pracy. Majster Czesław Bednarek z tkalni ZPW im. Barlickiego chciał zobowiązaniem odpowiedzieć na apel majstra Topolskiego, rzucony po naradzie aktywno-górniczego.

Nic dziwnego, że się tak długo za stanowią.

— Pódejmę zobowiązanie — mówił wówczas — a nie wykonam go, to sobie tylko wstydu narobię...

Wreszcie się zdecydował.

— W lutym poszło mi nieźle — opowiada dziś, po 6 tygodniach. — Staralem się, żeby zawsze mieć pod ręką części wymienne. Pilnowałem, żeby krosno długo nie stało przy zmianie osnowy. Dużo pomogli mi

ludzie z mojego zespołu, bo wiedzieli, że podjąłem zobowiązanie na apel majstra Topolskiego.

Bednarek zobowiązał się skrócić ilość planowanych godzin postojujących z 8 do 6 proc. To znaczy zamiast 248 krosnogodzin postojujących przeznaczonych w jego partii na reperacje, zmianę osnow itp., wykonać to wszystko w czasie o 62 godziny krótszym. W lutym zobowiązanie swoje wykonał z nadwyżką. Miał tylko 5,9 proc. postojujących.

— No, a w marcu?

Bednarek wzdusza ramionami. — Pamiętacie, że gdy podejmowałem zobowiązanie, a był przy tym dyrektor, to powiedziałem, że wykonam, ale pod warunkiem, że nie braknie mi osnow i wątków. Dyrekcja przyrzekała mi pomoc. W marcu przedsiębiorstwa zaczęła „nawalać”. Tkalnia nie dostaje na czas przędzy, albo dostaje ją w złej jakości. Do 24 marca miałem 78 krosnogodzin postojujących, wyłącz-

nie w oczekiwaniu na zaopatrzenie. A ile to godzin musiałem odpisać przy zmianach osnowy krosien? Bo przecież nie chciałem, żeby krosna w ogóle stały. Jak na jednym nie miałem osnowy, przetrzciałem ludzi do drugiego...

Sprawdzam te cyfry w biurze. Ze spół majstra Bednarka wykonał plan w styczniu w 100,1 proc., w lutym — 108,3 proc., w marcu, do 24 włącznie — zaledwie w 93,4 proc. planu. Ilość godzin postojujących w ciągu 24 dni marca wynosi 9,1 proc. Po odliczeniu 78 godzin oczekiwania na zaopatrzenie pozostaje 6,4 proc. Tu trzeba by jeszcze odliczyć straty czasu na zmiany osnowy krosien wynikłe z braku osnow.

Jasne, że te wyniki nie są dostateczne i za to, że majster Bednarek nie wykonał w marcu swego zobowiązania, winić trzeba w dużej mierze dyrekcję ZPW im. Barlickiego.

(les)

Codzienna nowelka „Expressu”

J. Machackova

Stara Jurickova poznaje nowe życie

Są ludzie, którzy przez cały dzień nie mogą spocząć nawet i chwili: do tych ostatnich należała również i sprzątaczką Maria Jurickova.

Jej to było zasługą, że całe wielkie biuro Iśniło od czystości i że na wszystkich oknach — od wiosny aż do jesieni — stały doniczki z kwiatkami. Już o wpół do szóstej rano harcowała po wielkim gmachu, uzbrojona w miotłę i polewaczkę i śpiewając chłopskie południowo-czeskie piosenki, których w dzieciństwie nauczyła się na wsi, robiła gruntowny porządek. Obiad gotowała sobie w małej komóreczce, a po południu spieszyła do dodatkowej pracy na mieście...

Nieraz mówiłszy do niej: „Dlaczego pracujesz się? Przecież nie masz dzieci?”

— To prawda. Ale muszę jeszcze dorobić sobie coś na boku, bo mam chłopca, który codziennie potrzebuje trzydzieści papierosów, lubi pić prawdziwą kawę, przepada za mięsem i codziennie chodzi do restauracyjki na jedną wódeczkę... A to wszystko kosztuje, moi drodzy! Muszę więc dorobić trochę pieniędzy na mieście!

Wiedzieliśmy, że stary niepoń wykorzystuje pocziwają Marię i tłumaczyliśmy jej niejednokrotnie, że nie powinna tolerować leniucha i pasożyta. Ale ona była niewzruszona i nie można jej było wybić z głowy stałości do „starego”.

Pewnego razu zdarzyło się nieszczęście: Jurickova podczas szorowania podłogi pośliznęła się tak fatalnie, że złamała rękę. Trzeba było odwieźć chorą do szpitala.

Ktoś z naszych odwiedził ją po paru dniach. Jurickova była nie pocieszona.

— I cóż teraz ze mnie będzie? — szeptała ze łzami. — Pozostała mi do pracy jedna tylko

ręka, prawa... A na dodatek mój stary ani razu nie odwiedził mnie w szpitalu...

Dano jej potem, po wyjściu ze szpitala, sześciotygodniowy urlop: ale już na drugi dzień rekonwalescentka zjawiła się w biurze i choć lewą rękę miała wciąż jeszcze na temblaku, podlewała kwiaty na oknach, przycinała ich powiędłe listki, a potem zrzęzynowana udała się do swojej komórki i przesiadła tam cały dzień.

— Dlaczego nie siedzicie w domu? — dopytywaliśmy się jej, ona jednak milczała i dopiero po paru dniach opowiedziała swoją tragedię.

— Mój mąż zginął na wojnie, mój syn w 1932 umarł na gruźlicę... Przeszłam w życiu niejedno... I dopiero w roku 1945 otrzymałam stałą pracę tu, w tym biurze. Wtedy też poznałam swojego starego, który był kiedyś właścicielem sklepiku z jarzynami. Czuliśmy się bardzo opuszczeni. A on umiał mówić ładne słówka i czule patrzył mi w oczy... Pomyślałam, że dobrze byłoby spędzić starość we dwoje z drugim poczciwym człowiekiem. Zamieszkałam z nim razem. Ale wspaniałe nasze zamieszkanie w piekło. Stary wykorzystywał mnie, odbierał każdy grosz! A teraz, kiedy nie mam dodatkowych zarobków, stał się ordynarny i grubiański...

Chcieliśmy jej jakoś pomóc. Ponieważ wciąż jeszcze narzekała na rękę, poleciliśmy jej roznieść paczkę i okólniki. Stara poweselała wtedy i ile razy podchodziła z korespondencją do czyjegoś biurka, wołała z rozjaśnioną twarzą nasze czeskie: „Praci cesc!”

Pewnego razu nasz towarzysz, Hruby zapytał ją, czy nie chciałaby chodzić na szkolenie ideologiczne. „W moim wieku?” — Jurickova

spojrzała na niego ze zdumieniem, ale Hruby wytłumaczył jej, o co chodzi. I tak się stało, że w najbliższą środę stara posługaczka przybyła punktualnie na salę wykładową, gdzie bardzo skromnie usiadła sobie w kącie. A towarzyszy Hruby rozpoczął:

— Towarzyski i towarzysze, mamy dzisiaj gościa — naszą koleżankę Jurickovą. Wypisywałem kiedyś jej arkusz personalny. I mógłbym wam powiedzieć wiele o jej życiu. Życie to jest jak gdyby smutnym dokumentem tragicznej egzystencji proletariusza z dawnych czasów. Wie ona, co to jest klęska bezrobocia. Wyrzucono ją kiedyś z mieszkania za to, że nie mogła zapłacić czynszu. Teraz siedzi między nami jako żywy dowód, że wszystko zmieniło się na lepsze. Dziś będę mówił o stosunkach, jakie panowały u nas w Czechach w okresie międzywojennym. A może obywatelka Jurickova opowie nam potem o swoich przeżyciach z tego okresu?

Jurickovej zrobiło się gorąco. Wytarła chusteczką pot z czoła. Ale podczas dyskusji zdobyła się na odwagę i trochę ochryplym i drżącym głosem zaczęła opowiadać o niedoli człowieka pracy przed rokiem 1945.

Odtąd już za każdym razem — aczkolwiek nie należała do partii — przychodziła na szkolenie. A kiedy nadszedł ostatni dzień wykładów, również i ona — odświętnie przybrana — zjawiła się na sali.

Siedziała tak w pierwszym rzędzie, spokojna, zrównoważona. Wykładowca spojrzął na nią z ukosa i zapytał poważnie:

— No i co dało wam nasze roczne szkolenie? Jesteście wprawdzie bezpartyjną, ale ceniliśmy was zawsze jako dzielną robotnicę i uczciwego człowieka.

Jurickova wstała powoli, z godnością i zaczęła:

— Powiem szczerze, że nie bardzo chętnie zaczęłam tutaj przychodzić. Bo myślałam, że jestem już za stara na naukę i bałam się, że

niewiele zrozumieję z tego, o czym się tutaj będzie mówiło. Zawsze sądziłam, że nikogo nie interesuje moje biedne, skromne życie. Nagle dowiedziałam się, że o takich sprawach napisano już wiele książek. Ze pisał o tym nie kto inny, jak Lenin i Stalin. Oni pokazali nam drogę i pouczyli, jak należy położyć kres nędzy i niesprawiedliwości. A ja myślałam kiedyś, że nie ma ratunku na naszą nędzę, bo matka moja twierdziła zawsze: „Panowie zostali stworzeni przez Boga”. Teraz przez to szkolenie rozwidniło mi się w głowie. Dziś wiem, że mój mąż padł na wojnie nie z woli Boga, lecz w interesie kapitalistów, że syn mój umarł na gruźlicę nie dlatego, że Bóg tak chciał, lecz że był wyzyskiwany przez złe oplacającego go fabrykanta.

Chrzęknięta i dodała:

— Mój stary podawał się zawsze za ofiarę nowych stosunków. A ja, głupia, wierzyłam mu i żalowałam go, że nie może dalej oszukiwać ludzi w swoim kramiku z warzywami. Dlatego byłam dla niego miękka — a on wykorzystywał mnie jak najhaniebniej. Szkolenie otworzyło mi oczy również i na tę sprawę. Zrozumiałam, że mój stary jest zwykłym tądakiem, pasożytem społeczeństwa. I kiedy teraz, zły, że nie zarabując tyle, ile dawniej, nie daję mu pieniędzy na wódkę i karty, zrobił mi raz awanturę, po prostu wyrzuciłam za drzwi tego darmozjada, który zatruł mi sześć lat życia... Obrażony wykrzykiwał pod drzwiami: „Aha, to jest pewnie to twoje szkolenie!”... I rzeczywiście miał rację!

Tu Maria Jurickova otarła chusteczką czoło i dokończyła:

— Dziękuję wam jak najserdeczniej za waszą naukę. Przez nią zrozumiałam najważniejsze prawdy społeczne, a równocześnie uregulowałam swoje własne, osobiste życie i odzyskałam spokój serca.

(opr. z czeskiego A.)

ZPB im. Stalina na I miejscu w zbiorce na rozbudowę Stolicy

Między zakładowymi kołami odbudowy Warszawy odbywa się szlachetna rywalizacja — który zakład pracy zbierze więcej na dalszą rozbudowę Stolicy.

Jak wynika z podsumowania wyników tego współzawodnictwa za rok ubiegły, na pierwszym miejscu uplasowały się w Łodzi ZPB im. Stalina, dalej Łódzkie Zakłady Wyrobów Rymarskich, ZPB im. Marchlewskiego, ZPB im. Dubois, Miejskie Przedsiębiorstwo Ogrodnicze itd.

Ale wyniki są jeszcze niezadowalające. Jeszcze zbyt mało zakładów pracy bierze udział w tym współzawodnictwie, jeszcze zbyt mało ludzi świadczy na Warszawie.

Toteż jeśli chcemy, aby Łódź nie została zdystansowana przez inne ośrodki, musimy w roku bieżącym jeszcze liczeźniej, jeszcze ofiarniej świadczyć na SFOS.

Dodatkowe pociągi do Skarżyska i Kutna w dniach 3-5 bm.

W okresie od dnia 3 do 5 kwietnia ze stacji Łódź-Kaliska odjadą dodatkowo następujące pociągi: do Skarżyska dnia 3 i 4 bm. (odjazd 22.35). Pociąg ten powraca będzie do Łodzi w dniach 4 i 5 bm. (wyjazd ze Skarżyska o godz. 5.20). Pociąg do Kutna odjeżdża z Łodzi w dniu 4 bm., o godz. 12.57 i wyjeżdża z Kutna o godz. 18.53.

Na dźwięk znajomego sygnału

Najłatwiejsza nauka

Wszechnica Radiowa — uczelnia mas pracujących

Gdy w mieszkaniach rozlega się z głośników charakterystyczny sygnał Wszechnicy Radiowej, dziesiątki tysięcy ludzi pilnie przysłuchują się ciekawym wykładom.

A jak bardzo przyjęła się ta forma samokształcenia świadczy fakt, że w kraju mamy już ponad ćwierć miliona słuchaczy Wszechnicy Radiowej, która też słusznie nazwana została uczelnia mas pracujących.

Jedną petarda kosztuje... 750 zł lub 14 dni pracy pracowniczej

Ostatnio wielu łodzian przekraczając obowiązujące przepisy „zabawia się” rzucaniem petard i „zabek” sporządzonych z calichorium i innych materiałów wybuchowych.

Ponieważ zagraża to bezpieczeństwu przechodniów, Prezydium Rady Narodowej m. Łodzi wydało ostatnio zarządzenie, w którym zabrania się strzelania zarówno z broni palnej jak i ze straszków oraz różnego rodzaju petard.

Jednocześnie sklepom zabrania się sprzedaży calichorium i wszystkich innych substancji o własnościach wybuchowych.

Osoby, które przekroczą to zarządzenie podlegają karze grzywny do 750 zł lub karze pracy pracowniczej do 14 dni. Rozporządzenie weszło w życie z dniem 29 marca.

„Zaczęło się nad morzem” (6)

Wstał piękny słoneczny ranek. Janek wczesnie zerwał się z łóżka, budząc koleżankę. — Wstawaj, spoculi! Przecież już siódma. Za pominięciem, żeśmy się umówili na plażę? — Kiedy mi się tak strasznie chce spać... — Wstań! Musimy przecież jeszcze zjeść śniadanie...

szklarskie • ślusarskie • hydrauliczne • szewskie

0 90 procent więcej

punktów usługowych powstanie w roku bieżącym (Z sesji Rady Narodowej m. Łodzi)

Wczorajsza sesja Rady Narodowej m. Łodzi poświęcona była omówieniu rozwoju spółdzielczości pracy na terenie Łodzi. Spółdzielczość pracy z roku na rok rozwija się coraz pomyślniej, jednakże wciąż jeszcze nie zaspokaja w pełni szybko rosnących potrzeb mas pracujących naszego miasta — taki ogólny wniosek nasuwa się po wysłuchaniu referatów i dyskusji.

Kierownik wydziału przemysłu Prezydium RN, ob. Aranowski oświadczył w swoim referacie, że plan produkcji spółdzielczości pracy został wykonany w 107,7 proc. w cenach niezmiennych, lecz w cenach zbytu jedynie w 89,5 proc. Stwierdził on m. in., że nie wykonano w pełni planów asortymentowych. Np. na 305 artykułów zaplanowanych wykonano zaledwie 273. Nie wyprodukowano zaplanowanych ilości łóżeczek dziecięcych, wyrobów bednarskich, odzieży dziecięcej itp. Również jakość i estetyka wielu artykułów pozostawia dużo do życzenia (np. odzież i obuwie).

Mówiąc o niedociągnięciach, nie należy zapominać też o sukcesach — np. o wprowadzeniu do produkcji licznych artykułów dotychczas w kraju nie wyrabianych, jak krajarki dla przemysłu odzieżowego, spawarki elektryczne itd.

Osiągnięcia te są owocem coraz bardziej rozwijającego się ruchu współzawodnictwa i racjonalizacji. We współzawodnictwie bierze już udział 72 proc. pracowników

Szybko rosną szeregi członków Wszechnicy. Na Śląsku już ponad 100-tysięczna rzesza górników i innych ludzi pracy jest słuchaczami Wszechnicy Radiowej. W Łodzi wzrost liczby kół przyzakładowych i członków odbywa się jednak powoli. Ma my zaledwie 14 tysięcy słuchaczy Wszechnicy Radiowej i to razem z województwem.

A chętnych niewątpliwie jest wielu, lecz nie potrafiono dotrzeć do nich, nie potrafiono wykazać im olbrzymich korzyści, jakie osiągają stając się słuchaczami Wszechnicy.

Tym zagadnieniem poświęcona była specjalna konferencja z konsultantami zakładowymi i kierownikami kół Wszechnicy Radiowej, która odbyła się w ubiegły poniedziałek w świetlicy ZPB im. Marchlewskiego.

Konsultanci i kierownicy kół ze szkoły przy ZPB im. Stalina, z Łódzkich Zakładów Graficznych nr 3, z Państwowej Szkoły Pielęgniarskiej, z Centrali Tel.stylowej, z DOKP-Łódź dzieliли się swymi doświadczeniami, wykazywali trudności i osiągnięcia.

Słuchaczem Wszechnicy Radiowej może zostać każdy i to bez żadnych trudności. Wystarczy udać się na ul. Próchnika 31 i zapisać się, aby już otrzymywać stale skrypty, będące uzupełnieniem i powtórzeniem audycji radiowych. A poprzez słuchanie tych audycji i czytanie skryptów jak również poprzez zabieranie głosu w dyskusji na zebraniach kół WR przy zakładach pracy odnosimy poważną korzyść: podnosimy swą wiedzę, rozszerzamy swój światopogląd i tym samym zdobywamy możliwość szybkiego awansu.

w tym 50 proc. współzawodniczy indywidualnie.

Spółród 118 pomysłów racjonalizatorskich złożonych przez pracowników spółdzielczości pracy w roku ubiegłym, 84 wprowadzono już do produkcji, dzięki czemu osiągnięto znaczne korzyści.

Trzeba też zapisać na plus spółdzielczości to, że przeszła wreszcie, choć jeszcze w nie wystarczającym stopniu na produkcję z odpadków. Takie artykuły jak sznurowadła, blaski do butów, części do gaśnic pianowych, zabawki, notesy itp. są wyrabiane wyłącznie z surowców odpadkowych.

- 16 ton odpadków skóry twardej,
- 13 ton skóry miękkiej,
- 44 tony tekstyliów,
- 170 ton odpadków gumy wulkanizowanej,

— oto ilości niektórych tylko surowców wtórnych przerobionych przez spółdzielczość w ubiegłym roku.

A jak wygląda sprawa punktów usługowych?

Jeszcze raz sięgnijmy do liczb. Na 333 zaplanowane punkty usługowe, uruchomiono w ub. r. tylko 191, czyli wykonano plan zaledwie w 57 proc. Nie zorganizowano np. 40 punktów krawieckich, 34 punktów naprawy obuwia, ani jednego punktu renowacji odzieży i obuwia itd.

Oczywiście luki te trzeba uzupełnić. Projekt planu na br. przewiduje wzrost sieci punktów usługowych o 90 proc. w stosunku do wykonania planu w r. ub.

Mając na uwadze troskę o zaspokojenie wciąż wzrastających potrzeb ludzi pracy, Rada Narodowa podjęła uchwałę, w której postanawia m. in.:

- opracować w oparciu o analizę potrzeb ludności plan produkcji spółdzielczości pracy i rozwoju sieci usługowych ze szczególnym uwzględnieniem produkcji gotowej odzieży

dziecięcej i rozbudowy punktów renowacji odzieży, obuwia, przedmiotów gospodarstwa domowego oraz punktów szklarskich, hydraulicznych i ślusarskich na terenie przedmieść i dzielnic robotniczych.

■ dopilnować wykonania planów i poprawiania jakości produkcji i usług oraz szerszego wykorzystania w produkcji surowców odpadkowych i zastępczych,

■ zapewnić przydzielenie lokali użytkowych na punkty usługowe, zwłaszcza na przedmieściach zamieszkałych przez ludność robotniczą.

Młoda tkaczka z ZPB im. Stalina, Krystyna Zduńska, pracuje na 25 krosnach automatycznych. Postanowiła w ramach zobowiązań wydanie o 250 wątków dziennie na każdym krośnie. CAF — fot. Szarharc

Młodzieży — na samoloty!

Wśród lotników z Borowej Góry

Młodzi piloci z Borowej Góry już w pierwszych dniach po Zlocie w Warszawie przystąpili do wlecia

nia w życie uchwały o przejęciu przez ZMP patronatu nad lotnictwem. Wzmogli szkolenie teoretyczne i praktyczne, cały wolny czas poświęcili po

głębianiu swej wiedzy lotniczej, no i w rezultacie zajęli pierwsze miejsce w kraju w podstawowym pi lotażu wyczynowym za rok 1952.

Właśnie jeden z tych młodych pilotów — Antoni Sidowski, jako pierwszy w kraju, dokonał poważnego wyczynu, osiągając warunki potrzebne do zdobycia „diamentu” do odznaki lotniczej, startując przy pomocy wyścigarki, a nie samolotu. Piloci z aeroklubu na Borowej Górze mogą się po sześcić innym jeszcze sukcesem — w ubiegłym roku zdobyli najwyższą odznakę lotniczą, zwyciężając we wznoszących wszystkie aerokluby polskie.

Adam Ochocki Prima-aprilis

Przed pierwszym kwietniem człowiek mózg sili, Ażeby zrobić bliźniemu kawał. Prima-aprilis... Prima-aprilis... Jaki by figiel tu się nadawał? Dawniej ktoś komuś mysz siał do domu, Obskurną kartkę, czy... straż ognlową, I w kulak gość się śmiał pokryjomu, Że się tak dobrze udał mu „kawał”.

Smiał się to mało! Z radości kwilił: — Prima-aprilis! Prima-aprilis!

Lecz zawsze jedna była pobudka, Żeby wystrychnąć kogoś na dudka.

Do dziś kawały się zachowały, Ot, niech za przykład MDM służy, Gdzie według planu załoga miała Na pierwszy maja dom skończyć duży, Ale murarze, tradycje znając, Kawał zrobili w prima-aprilis: O miesiąc wcześniej — zamiast na maja Na pierwszy kwietnia dom wykończyli!

Skromnym życzeniem rzeczą zamknę całą: Oby najwięcej takich „kawałów”!

W okresie zimowym na Borowej Górze zdobywali wiadomości teoretyczne z dziedziny pilotażu szybowcowego kandydat na przyszłych szybowników. Osiągnęli oni doskonałe wyniki w nauce i już niedługo rozjadą się po całym kraju, by w szkołach szybowcowych dokonać pierwszych samodzielnych lotów.

Młodzi entuzjaści pleknego sportu lotniczego z okolic Piotrkowa będą w dalszym ciągu z zapalem zdobywali wiedzę lotniczą, realizując w ten sposób hasło zlotowe: „Młodzieży — na samoloty!”

Narada ubezpieczonych z lekarzami ujawniła wiele braków, które należy natychmiast usunąć

Co kwartał odbywają się narady pracowników służby zdrowia z ubezpieczonymi, organizowane przez Odział Zdrowia DRN-Sródmieście. Kolejna taka narada odbyła się dnia 30 marca. Wykazała ona, że obok poważnych osiągnięć istnieje jeszcze wiele braków w pracy lekarzy i personelu pomocniczego.

W referacie wstępnym stwierdzono, że przeprowadzony w ubiegłym roku nowy podział na regiony „przyniósł dobre rezultaty”. Jednak już pierwsze głosy w dyskusji zaprzeczyły temu kategorycznie.

O tym, jak wygląda ten podział np. w poradniach dziecięcych, mówił ob. Građomski, z bloku nr 131: — Mieszkańcy ul. Szpitalnej mają pod numerem 4 na swej ulicy przychodnię. Również na ul. Kilińskiego znajduje się przychodnia dziecięca. I ludzie mieszkający „przez ścianę” z przychodnią na ul. Szpitalnej muszą

wziąć swe chore dzieci... na ul. Kilińskiego, a z ul. Kilińskiego... na Szpitalną. Rzeczywiście, „usprawienie” poważne...

Również dorosłym „usprawiono” odwiedzanie przychodni lekarskich. Bo np. mieszkańcy ul. Wólczajskiej mający na swej ulicy poradnię, muszą jeździć do lekarza na ul. Leżniczną.

Jak więc widzimy, nowy podział nie jest zbyt szczęśliwy i należałoby go zrewidować. Personel lekarski i pomocniczy

zabiera niekiedy pacjentom czas, przeznaczony na pracę.

Zamawiając bowiem wizytę w przychodni przy ul. Wólczajskiej u dr. Lebidowskiego, trzeba zwołać się na cały dzień z pracy. Bo najpierw należy przyjść gano i po dość długim oczekiwaniu w kolejkę zgłosić wizytę. Rejestratorka jednak zawiadania, że... po kilku godzinach trzeba przyść. Jeszcze raz, by porozmawiać z lekarzem. Ta druga wizyta właśnie, która jest chyba zbędna, powoduje, że marnuje się cały dzień pracy...

— Tak sobie życzy doktor Lebidowski, i jeśli nie przyjdzie, to lekarz nie przyjmie wizyty... — informuje rejestratorka.

Jeszcze dziwniejsze jest stanowisko lekarza ordynującego w przychodni przy ul. Przybyszewskiego 117. Opowiadał o tym ob. Pietrzykowski, który pewnego razu nagle zachorował. Posłał więc żonę po lekarza.

— Czy maż nie może przyjść sam? — zapytał lekarz.

— Nie, nie może się nawet ruszyć... — padła odpowiedź.

— No to dam mu zwolnienie na kilka dni, a jak mu będzie lepiej, to niech przyjdzie do mnie...

Ponieważ po kilku dniach stan chorego nie poprawił się, otrzymał on jeszcze raz zwolnienie z pracy od tegoż lekarza, no a w końcu tak się czuł, że trzeba było wezwać pogotowie...

Łodzianie korzystający z pomocy służby zdrowia mówili o tych i o innych faktach świadczących, że praca przychodni lekarskich pozostawia jeszcze wiele do życzenia. Uwagi te niewątpliwie pomogą Oddziałowi Zdrowia w usunięciu usterek i w należytnym zorganizowaniu pracy ośrodków.

Słońce mocno przygrzewa. Zbliża się południe. Na rozgrzanym piasku leżą wczasowicze, opalając się na brąz. Janek opowiada o swej rodzinnej Pradze, o kamiennych figurkach na moście św. Wacława, o Hradczynie i Złotej uliczce. Mówi, że pracuje w fabryce samochodów, że z pasją oddaje się przy tym sportowi kolarskiemu. Brał już udział w kilku wyścigach...

Towarzystwo rozbiła się na kilka grup. Jedni grają w siatkówkę, inni pływają. Janek patrzy przez okulary na Jankę, kąpiącą się w morzu. Potem na swego kolegę Zdenka Prohazkę, próbującego wytłumaczyć Stasi, że „śliczna” nie musi być „śliczna”, że to tylko po czesku „panna” i że „kolo” może mieć dwa koła, gdyż oznacza rower.

Szkolić nowe kadry szachistów

A tak liczone na Włókniarza!...

W grupie finalistów nie ma łodzian

FINAL drużynowych mistrzostw Polski w szachach na rok 1953 rozegrany zostanie w Częstochowie lub Gliwicach w dniach 21 - 25 kwietnia br. między drużynami: Spójnia (Poznań), Ogniwo (Warszawa), Kolejarz (Kraków) i AZS (Gliwice).

RADIO

CZWARTEK, 2 KWIEŃCIA

14.10 Muzyka rozrywkowa, 14.50 „Swojskie melodie”, 15.10 Audycja literacka, 16.00 Wszelchnia Radiowa - kurs I - 21 wykład z cyklu: „Zarys historii powszechnej”, 16.20 Program lokalny, 18.30 Odpowiedzi „Fali 49”, 18.42 Muzyka rozrywkowa, 18.50 Koncert, 19.10 Radiowy kurs języka rosyjskiego dla zaawansowanych - lekcja 43, 19.30 Muzyka i aktualności, 20.00 Dla każdego coś miłego, 21.32 Muzyka rozrywkowa, 22.00 Wszelchnia Radiowa - kurs II - 44 wykład z cyklu: „Ekonomia polityczna”, 22.20 Audycja z cyklu: „Najpiękniejsze symfonie Mozarta”, 22.50 Węgierskie utwory popularno-rozrywkowe w wykonaniu czygańskiej orkiestry pod dyktando T. Horvatha z udziałem solistów, 23.10 Koncert solistów.

TEATRY

Nowy - „Niezapomniany rok 1919” - 18.30
Im. Jaracza - „Wesołe kumoszki z Windsoru” - 19
Powszechny - „Intryga i miłość” - 14.30
Mały - „Domek trzech dziewcząt” - 19.15
Muzyczny - „Kraina uśmiechu” - 18.15
Pinokio - widowisko zamknięte
Arlekin - nieczynny

KINA

BALTYK - Grzesznicy bez winy - 14, 16, 18, 20
GDYNIA - Program filmów dokumentalnych - 18, 19. Pierwszy start - 20. Program dla najmłodszych - 16
1 MAJA - Pustelnia Parmeńska I ser. - 17, 19
MŁODA GWARDIA - Sekretarz Rejkomu - 16, 18, 20
MUZA - Fanfan Tulipan - 18, 20
PIONIER - Cwili na stadionie - 17, 19
POLONIA - Wesołe kumoszki z Windsoru - 16.30, 18.30, 20.30
PRZEDWIOSNIE - Spieniony nurt - 18, 20
REKORD - Noc wigilijna - 16, 20
ROMA - Baryłeczka - 16, 20
SOJUSZ - Dolina śmierci - 18.30
SYLOWY - Nieczynne z powodu remontu
SWIT - Wilhelm Tell - 18, 20
TATRY - Pod niebem Sycylii - 15.45, 18, 20.15
WISŁA - Pierwsze dni - 16, 18, 20
WŁOKNIARZ - Wielkie polowanie - 16, 18, 20
WOLNOŚĆ - Rzym miasto otwarte - 16, 18, 20
ZACHĘTA - Dwaj żołnierze - 18, 20
DWORCOWE - Dworzec Kaliski - 16.15, 18.15, 20.15
Ewieceto, Słoń i mrówka. Czy wiecie, że... 2-52 - 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22.

Nocne dyżury aptek

Dzisiejszej nocy dyżurują następujące apteki: Piotrkowska 165, Narutowicza 6, Rzgowska 147, Wieckowskiego 21, Karłowicza 48, Przybyszewskiego 41, Limanowskiego 80 i Al. Kosciuszki 48. Dyżur polonistyczny - ginekologiczny: dziś przez całą dobę dzuruje szpital im. M. Curie-Skłodowskiej, ul. Curie-Skłodowskiej 15.

Ogłoszenia drobne

SZKOŁA Tańców w Cyrulskiego, Łódź, ul. Kilińskiego 46. Tel. 135-42. Zapisy codziennie. 3676-G
ZAPISY na kurs crou, zycia i modelowania ubrań lamskich, dziecięcych i bielizniarstwa. Gdańska 154, front, II p. 3961-G

lach dwóch reprezentantów naszego miasta ubiegało się o ten zaszczyt. Reprezentantami tymi byli Włókniarz i Ogniwo, które w zakończonych już rozgrywkach półfinałowych znalazły się na drugim miejscu w swoich grupach, co nie wystarczyło jednak na uzyskanie awansu do dalszych kołowych rozgrywek o tytuł drużynowego mistrza Polski.

Oceniając wyniki drużyn łódzkich w rozgrywkach półfinałowych należy stwierdzić, że nie spełniły one pokładanych w nich nadziei. Szachistom naszym trudno pogodzić się z faktem, że Łódź, jeden z najpoważniejszych ośrodków sportu szachowego w Polsce, osrodek, który tak chlubnie zaprezentował się w finałach ostatnich indywidualnych mistrzostw Polski (Stalino-Gród, październik 1952 r.) teraz nie uczestniczy w największej imprezie drużynowej.

Trudno mieć o to pretensje do drużyny Ogniwa, która osiągnęła duży sukces, zdobywając wicemistrzostwo Łodzi i kwalifikując się przez to do półfinałów mistrzostw Polski. Zdobyte tu przez nią drugie miejsce w swej grupie jest już poważnym osiągnięciem.

Zadziwić nas natomiast musi wynik drużyny Włókniarza, która sprawiła swoim zwolennikom i licznym miłośnikom sportu szachowego w Łodzi wielki zawód.

Zespół Włókniarza składa się przecież z renomowanych zawodników i uczestniczył w stosunkowo słabej grupie, toteż nie bez podstaw uchodził za faworyta i niemal pewnego kandydata na finaliste. Niestety, przykra porażka ze Spójnią w Poznaniu (2,5:3,5) oraz niska wygrana w Sopocie z Ogniwem (4,5:3,5) zaprzępały szanse Włókniarza. Zaszczę uczestniczenia w finale mistrzostw Polski pozostał w sterze nie zrealizowanych planów.

Tak słaby wynik drużyny Włókniarza to nie tylko zawód sprawiony licznym szachistom łódzkim, lecz niemniej poważny sygnał ostrzegawczy dla działaczy szachowych na terenie naszego miasta, którzy muszą zwrócić baczniejszą uwagę na szkolenie nowych talentów i na właściwą pracę zrzeszeń sportowych oraz wzmocnić opiekę nad młodymi zawodnikami, pamiętając jednocześnie o tym, że nie tylko renomowani zawodnicy, lecz również zapał i nieustępliwa walka młodych - prowadzą do sukcesów. K. Wasilewski.

Pracownik w trakcie wielkiego startu. Fot. Ewa Szafrharc

Masowa impreza ZMP

Raidy Pokoju wyruszą ze wsi, gmin i miasteczek

Z OKAZJI VI Międzynarodowego Kolarskiego Wyścigu Pokoju Praga - Berlin - Warszawa i w celu dalszego zacieśnienia przyjaźni młodzieży polskiej ze sportowcami świata Zarząd Główny Związku Młodzieży Polskiej i Główny Komitet Kultury Fizycznej organizują na terenie całego kraju ZMP-owskie Kolarskie Raidy Pokoju oraz masowe zawody kolarskie.

Impreza ta będzie miała również na celu spopularyzowanie wśród młodzieży hasła Światowego Festiwalu Młodzieży w Bukareszcie.

Raidy te odbędą się w dniu 10 maja br. na terenie każdego powiatu. Drużynowe raidy kolarskie na dystansie 15-25 km przebiegać będą ze wsi, gmin i miasteczek do miast powiatowych, gdzie po przybyciu na metę wszystkich drużyn odbędzie się manifestacja pokojowa, a następnie młodzieżowe festyny sportowo-artystyczne, połączone z występami najlepszych lokalnych zespołów sportowych i artystycznych, młodzieżowe zabawy, kolportaż ksiązek itp.

Podczas trwania festynów uczestnicy ich będą informowani o przebiegu VI Międzynarodowego Wyścigu Pokoju przy pomocy specjalnych tablic z mapą trasy.

W ramach ZMP-owskich Kolarskich Raidów Pokoju w punktach docelowych odbędą się masowe zawody kolarskie, w których zawodnicy będą startować na rowerach tu

W przeddzień narady

Sportowcy odegrają doniosłą rolę w przebudowie wsi

I Krajowa Konferencja Zrzeszenia Sportowego LZS w trosce o wykonanie zadań rozwoju kultury fizycznej wśród młodzieży wiejskiej, jakże przed aktywnym sportowym stawia Polska Zjednoczona Partia Robotnicza, rząd i Związek Młodzieży Polskiej, uchwaliła m. in.:

Zobowiązać nowowybrane władze Zrzeszenia LZS do skoncentrowania wszystkich sił w kierunku utworzenia z LZS prawdziwego czynnika socjalistycznego wychowania młodzieży oraz do wzmocnienia pracy politycznej, organizacyjnej i szkoleniowej w celu umacniania sportu w gromadach, a w szczególności w gospodarstwach państwowych i spółdzielczych.

W związku z tym WKFF wspólnie z Radą Wojewódzką LZS w Łodzi zwołuje jednodniową naradę aktywno sportowego, na której omówione będą zadania ruchu sportowego wynikające z I Krajowego Zjazdu Spółdzielni Produkcyjnych.

Narada odbędzie się 3 kwietnia br., o godz 11 w sali PWRN, ul. Ogrodowa 15.

rystycznych podzieleni na trzy kategorie wieku:

- kat. I - dla kobiet od lat 16 - dystans 5 km;
kat. II - dla chłopców do lat 16 - dystans 10 km;
kat. III - dla mężczyzn od lat 17 - dystans 20 km.

W miastach wojewódzkich będą także startować w wyścigu na 50 km zawodnicy posiadający rowery wyścigowe. Zwycięskie drużyny rajdów kolarskich i zwycięzcy indywidualnych wyścigów otrzymają na grody i dyplomy.

Rzeszów - Jablonka

Patrol LZS i zwyciężył na „Ostatnim szlaku gen. Świerczewskiego”

W Jablonce odbyło się uroczyste zakończenie marszu patrolowego „Ostatnim szlakiem bohatera-rewolucjonisty gen. Świerczewskiego”.

Przed pomnikiem gen. Karola Świerczewskiego ustawili się liczne poczty sztandarowe oraz delegacje z zakładów pracy, szkół, zrzeszeń sportowych i wojska, aby złożyć hołd ukołchanemu synowi klasy robotniczej.

W marszach sztafetowych wzięło w tym roku udział 152.369 młodzieży Ziemi Rzeszowskiej, a w marszu patrolowym na trasie Rzeszów - Jablonka startowało 3 tysiące zawodników z całego kraju.

Ostateczna punktacja marszu patrolowego na trasie Rzeszów - Jablonka:

- 1) LZS I - 15:29:58, 2) AZS - 15:45:22, 3) Gwardia III, 4) Gwardia II.

Punktacja wg pionów: 1) Gwardia - 49:13:20, 2) LZS - 49:33:45, 3) AZS-AWF - 50:37:56.

Jednodniowy kurs dla instruktorów strzelectwa

Aby ujednolicić formy szkolenia strzeleckiego prowadzonego w kołach LPZ i przygotować instruktorów społecznych do prowadzenia zawodów strzeleckich o mistrzostwo kół, Zarząd Łódzki LPZ organizuje jednodniowy centralny instruktaż strzelecki dla instruktorów prowadzących szkolenie strzeleckie w kołach LPZ.

Kurs ten odbędzie się 2 bm. o godz. 8 w lokalu LPZ, ul. Piotrkowska 97, front I p.

Pracownicy poszukiwani

Kierownika technicznego ze znajomością wykończalnictwa i farbiarstwa oraz mistrza farbiarskiego zatrudnia natychmiast Farbiarnia i Wykończalnia im. W. Ostrowskiego, Łódź, ul. Cz. Buijora nr 42. Zgłoszenia osobiste przyjmują dział personalny. 875-K

Program świąteczny

Gwardia (W-wa) i Ogniwo (Bytom) przeciwnikami Włókniarza

Przerwę w rozgrywkach o mistrzostwo ligi i dwa dni świąteczne Włókniarz łódzki postanowił odpowiednio wykorzystać. Daje on zwolennikom piłki nożnej niezwykle bogaty program, w postaci dwóch spotkań z drużynami I ligi.

W niedzielę 5 bm. wystąpi w Łodzi Gwardia warszawska. Mecz odbędzie się o godz. 12, a w poniedziałek o godz. 16 Włókniarz zmierzy się z Ogniwo (Bytom). Bilety na oba mecze można będzie nabyć w przed sprzedaży już począwszy od czwartku w PTTK, ul. Piotrkowska 70.

Jeszcze tylko dwa dni przyjmowane będą zgłoszenia uczestników do tradycyjnych corocznych biegów na przełaj o nagrodę przechodnią Rady Głównej ZS Włókniarz, które odbędą się w poniedziałek 6 kwietnia.

Program tej ciekawej imprezy przewiduje biegi na czterech dystansach: dla seniorów długodystansowców na 6 km, dla seniorów na 3 km, dla juniorów na 1 km i dla kobiet na 800 m.

Start o godz. 10 na stadionie przy Al. Unii. Zgłoszenia przyjmuje KS Włókniarz im. Dyw. Kościuszkowskiej, ul. Łąkowa 21. W biegach mogą brać udział zawodnicy zrzeszeni jak i niestowarzyszeni z terenu całego kraju.

Lekkoatleci Łodzi pobiegli na przełaj

Ub. niedziela minęła dla lekkoatletów łódzkich pod znakiem biegów na przełaj. Odbyły się one na stadionie przy Al. Unii dla zawodników Włókniarza i startu. W podobnej imprezie zorganizowanej dla lekkoatletów Unii startowali biegacze ZS Stal.

W biegach Włókniarza startowało 75 zawodników. Bieg na 3 km wygrał Szweczyk - 16.10.5, przed Maciejewskim (Ruda) 16.26. Na dystansie 1.500 m zwyciężył Król - 4.07.4 przed Filipem (Widzew) 4.13.6 i Kaluzą (Widzew).

W biegu kobiet na 1.000 m zwyciężyła Tokarska (Tomaszów) 5.16.6 przed Domonowska i Pasowska, a w biegu juniorek na 500 m pierwszą była Szóst (Zgierz) 3.04.6, 2) Kubiakówna (Ł) 3.13.6, 3) Olas (Tomaszów).

W biegach Unii wzięło udział 41 zawodników, w tym 7 kobiet. Bieg na 2.500 m dla juniorów wygrał Król (Sieradz) 10.02.7, przed Maciejewskim 11.04.8. Bieg kobiet na 100 m wygrała Maliszewska (Zgierz) 6.21.8 przed Kwiatkowska (Sieradz) 6.24.4, bieg seniorów na 4 km wygrał Kowalski (Łódź) 14.14 przed Cyłke (Zgierz) 14.47.2.

Wśród startujących jednocześnie zawodników Stali najlepsze wyniki uzyskali: junior Piotrkowski - 9.43.9, senior Bak - 15.16.8 i seniorka Masternak - 5.59.2.

W biegach na przełaj ZS Ogniwo startowało 35 zawodników. Brzozowski wygrał bieg seniorów na około 4.500 m w czasie 14:57.6, przed Świdernikiem; w biegu kobiet na dystansie około 600 m pierwszą na mecie była Dalkowska 2:50.6, przed Oleśiak, a w biegu juniorek na dystansie około 2.500 m zwyciężył Hofman - 7:59.8, przed Pełnem.

Myślał o żonie z czułością. Tak cierpliwie znosiła ciągłą jego nieobecność i wszystkie dolegliwości swego stanu! Do drugiego pociągu przesiadał się z nienawiścią. Zaczynały się lasy, potem pola, drzewa rzucały coraz dłuższe fioletowe cienie. Stacyjki, stacyjki. Czemu ten pociąg tak długo stoi na każdej? Jeszcze godzina, jeszcze kwadrans. Jeździł tak dwa razy dziennie. Dwa razy dziennie po cztery godziny tłoku, nie kończąc się stacyjki, stukotu kół. W zimie i latem. Po ciemku, w nocy, i po ciemku wieczorem. Albo w pełni słońca, kiedy inni ludzie umyć, odświeżeni po pracy, cieszą się swoimi kobietami, mają czas wypocząć, mają czas poczytać. Osiem godzin pracy i osiem godzin dojazdów. To było przekleństwo Śliwki. - Rzucilibyś tę stocznię! Przecież do-

O siódmej, w miękim chłodzie letniego wieczoru Śliwka wylądował na pelplińskiej stacji. Był w domu. Zośka podgrzewała obiad. Wyglądała mizernie, twarz szara, pod oczyma ciemne plamy. Było jej ciężko poruszać się. Jej wargi miały smak chłodnej herbaty. - To nie ma żadnego sensu! - mówiła, zarzucając mu ręce na szyję. - To nie ma żadnego sensu, żebyś ty do siódmej nie iadł obiadu! Jeszcze tego brakuje, żebyś na głodnego jeździł. Mówiłam ci, jedz obiady w stołówce. - Nie denerwuj się, Zosiu. Cicho, cicho! Wiesz, w jakim stanie jesteś. Nie wolno ci denerwować się żadnymi głupstwami - uspokajał ją Śliwka głaszcząc po włosach. - A ty jadłaś obiad? - Jeszcze nie. - Czemu? Przecież wiesz, że musisz jeść regularnie. Przecież rozumiesz... musisz teraz bardzo dbać o siebie. Chcesz sobie zaszkodzić? - Cicho, cicho... - zamykała mu pocałunkiem usta. - Czemu się złościś? Czekalam. Dużo przyjemniej jeść we dwoje. - No, widzisz, a mnie każesz jeść w stołówce.

Za chwilę Śliwka siedział nad gestym, skozuszałym krupnikiem. - I popatrz, musisz jeść takie świństwo, zamiast świeże na czas... - błysnęły jej łzy w oczach. - Ależ Zośka, nie przejmuj się tym. Mnie tak dziesięć razy lepiej smakuje. Po co w ogóle o tym mówić! Patrz, już się denerwujesz. Zaszkożdzisz sobie. - Nie, nie. Już nie - odpowiadała Zośka, mrugając powiekami. - Wiesz, poruszę to na najbliższym zebraniu koła - opowiadała, kiedy po obiedzie siedli sobie w otwartym oknie. Lekki powiew wiatru szeleścił w koronach kaszanów. Śliwka był bez butów, w pantoflach, rozgrzany od mycia. - W ten sposób w ogóle zniechęci się ludzi do współzawodnictwa. Nawet ci, co pierwsi zaczęli, zraża się ostatecznie. Zobaczą, że to wszystko łina. Szkoda, że nie powie działem o tym pierwszemu sekretarzowi. Był dzisiaj u nas na pochylni. - On sam na pochylni? No, no - dziwiła się Zośka. Nie znała stoczni, ale z codziennych onowiań męża orientowała się już zupełnie dobrze w ludziach i stosunkach.